

Κατὰ τοὺς *Νόστους*, τὸ ἔπος τοῦ ἐκ Τροίης ἄγοντος Ἁγίου, ἐξήγειρεν ἡ Ἀθηναῖα παρὰ τοῖς Ἀτρεΐδαις Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ ἔριν ἕνεκα τοῦ ἐκ Τροίας ἀπόπλου. Τοῦ Ἀγαμέμνονος διαμείναντος ἐν Τροίᾳ, ἵνα ἐξιλεώσῃ τὴν μῆνιν τῆς Ἀθηναῖας, ἀποπλεύσαντες ὁ Διομήδης καὶ Νέστωρ ἐπέστρεψαν οἴκαδε σῶσι. Τούτοις ἀκολουθήσας ὁ Μενέλαος ἀπηλάθη μετὰ πέντε νεῶν, τῶν λοιπῶν καταποντισθεῖσῶν, εἰς Αἴγυπτον. Ἐν τῷ ἀπόπλῳ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐφάνη ἡ σκιά τοῦ Ἀχιλλέως προλέγουσα τοὺς ἐπικειμένους αὐτῷ κινδύνους. Εἶτα περιεγράφεται ἡ ἐγγὺς τῶν Καφηρίδων πετρῶν τῆς Εὐβοίας τρικυμία καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος (πρβ. Ὀμ. Ὀδ. 4, 495 κέ.). Τὸ τέλος τῶν *Νόστων* διηγεῖτο τὸν φόνον τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τοῦ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταιμῆστρας, τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Ὀρέστου καὶ τοῦ Πυλάδου καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Μενελάου (κατὰ Πρόκλ. Χρηστομ.). Ἡδὴ ἐνταῦθα ἀναφαίνεται κατὰ πρῶτον τὸ πρόσωπον τοῦ Πυλάδου ὡς ἀκολουθοῦ τοῦ Ὀρέστου.

Τὸ παρ' Ἀθηναίῳ 9, 399 A διασωθὲν ἀπόσπασμα τοῦ ἐπικοῦ ποιήματος *Ἀτρειδῶν καθόδου* καθίστησιν πιθανόν, ὅτι ἱστορεῖτο ἐν τούτῳ ὁ ἀγὼν τῶν ἐταίρων τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ Αἰγίσθου. Καὶ περὶ τῆς τρυφῆς καὶ ἀλαζονείας τοῦ Ταντάλου ἐγένετο ἐν τῇ Ἀτρειδῶν καθόδῳ λόγος (Ἀθην. 7, 281 B).

Ἡ *Ἀλκμαιωνίς* περιεῖχε πρὸς ἄλλοις καὶ τὸν μῦθον περὶ τοῦ χρυσοῦ ἄρνός, ὅστις ἐγένετο αἰτία τῆς ἔριδος τοῦ Ἀτρέως πρὸς τὸν Θυέστην (Σχολ. εἰς Εὐρ. Ὀρ. 997, 998, 1007). Ἐν τῇ ποιμνῇ τοῦ Ἀτρέως ἀνεφάνη ἄμνος ἔχων χρυσοῦν δέρας πεμφθεὶς παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ, οὗ τὸν υἱὸν Μυρτίλον ὁ ἄπιστος Πέλοψ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ χρυσοῦς οὗτος ἄμνος ὑπελαμβάνετο ὡς ἐχέγγυον τῆς ἀρχῆς, διαφθείρει ὁ Θυέστης τὴν σύζυγον τοῦ ἀδελφοῦ Ἀερόπην καὶ λαμβάνει παρὰ ταύτης τὸν ἄρνα. Οὕτω προέκυψεν ἡ ὀλεθρία ἔρις, ἣτις ἐπήγαγεν τὴν ἔξωσιν τοῦ Θυέστου καὶ εἶτα τὴν φρικτὴν δαῖτα τῶν παιδῶν αὐτοῦ (Εὐρ. Ὀρ. 812 κέ., 1007 κέ.).

Τὸ γένος τῶν Πελοπιδῶν ἐμνημονεύετο καὶ ἐν τοῖς γενεαλογικοῖς ἔπεσι τοῦ *Εὐμήλου* (Ἀπολλόδ. 3, 11, 1), τοῦ *Κιναιθωνος* (Σχολ. εἰς Ὀμ. Ἰλ. 3, 175, Πausan. 2, 18, 6), τοῦ *Ἀσίου*. Κατὰ τὸν Ἀσιον κατήγετο ἀπὸ τοῦ Φώκου ὁ Πανοπέυς καὶ Κρίσος, ἀπὸ τοῦ Πανοπέως ὁ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας Ἐπειός, ἀπὸ τοῦ Κρίσου ὁ Στρόφιος, ἀπὸ τοῦ Στροφίου καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἀναξιβίας ὁ Πυλάδης (Πausan. 2, 29, 4).

Καὶ ἐν τῇ *Ἡσιοδείῳ* ποιήσει ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ γένους τῶν Πελοπιδῶν. Ἐν τῷ *Καταλόγῳ γυναικῶν* ἱστορεῖτο, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη διὰ τὴν γενομένην αὐτῇ περιφρόνησιν παρὰ τοῦ Τυνδάρεω ἐπέθηκεν ταῖς τρισὶν αὐτοῦ θυγατράσιν κακὴν φήμην ποιήσασα